

# РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. София, 11.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН**, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Вълева

Членове: Красимира Костова  
Магдалена Лазарова

при участието на секретаря Емилия Б. Найденова  
в присъствието на прокурора К. Ас. С.

като разглежда докладваното от Магдалена Лазарова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231000600035 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 03.06.2021г. по нохд 428/2019г. по описа на Софийски окръжен съд подсъдимият **Т. С. Д.** роден на \*\*\*\*\* г. в гр.\*\*\*, българин, български гражданин, с постоянен и настоящ адрес: гр. \*\*\* , ж.к. „\*\*\*\*“, бл. бл.\*\*\*, ет.\*\*\*, ап.\*\*\*, със средно образование, разведен, неосъждан, с ЕГН \*\*\*\*\* е признат за **ВИНОВЕН** за това, че:

- на 20.11.2016 г. в село \*\*\*, община \*\*\*, обл. Софийска, кв.32, срещу дом № 34, в недвижим имот - къща, без надлежно разрешително, което се изисква съгласно чл.73 ал.1 от ЗКНВП и чл. 4 от Наредба за условията и реда за разрешение на дейностите по чл. 73 ал.1 ЗКНВП, е *държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества* - коноп, включен в Списък I - Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина - Приложение № 1 към чл.3 т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, както следва:

- коноп с нето тегло 104,22 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,93 % и на стойност 625,32 лв.;
- коноп с нето тегло 471,07 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,50 % и на стойност 2 826,42 лв.;
- коноп с нето тегло 9,60 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 8,40 % и на стойност 57,60 лв.;
- коноп с нето тегло 28,13 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 14,40 % и на стойност 168,78 лв.,

всичко с общо нетно тегло 613,02 грама и на обща стойност 3 678,12 лв., поради което на основание **чл.354а ал.1 изр.1 пр.4 НК** и чл.54 ал.1 НК му е наложено наказание **лишаване от свобода за срок от три години и глоба в размер на 10 000 (десет хиляди) лева.**

- на неустановена дата през м. октомври 2016 г. до 20.11.2016 г. в село \*\*\*, община \*\*\*, обл. Софийска, кв.32, срещу дом № 34, в недвижим имот - къща, отглеждал 18 бр. растения от рода на конопа с общо нето тегло 124,03 грама и на обща стойност 744,18 лева, от които: коноп с нето тегло 85,95 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 10,06 % и на стойност 515,70 лв. и коноп с нето тегло 38,08 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 8,30 % и на стойност 228,48 лв. в нарушение на разпоредбата на чл. 27 ЗКНВП: „Забранява се засяването и отглеждането на територията на Република България на растенията опиев мак, кокаинов храст, както и на растенията от рода на конопа (канабис), освен случаите на чл. 29 ал. 1 ЗКНВП - „Отглеждането на растения от рода на конопа /канабис/, предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0.2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листна маса, цветните и плодовите връхчета, се извършва само след издадено разрешение от министъра на земеделието и храните“ и чл.30 ЗКНВП: „Забранява се производството, преработването, търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето, превозването, предлагането, придобиването, използването и притежаването на растения, наркотични вещества и техните препарати от Списъка по чл.3 ал.2 т.1“, поради което

на основание **чл.354в ал.1 пр.2 алт. 3 НК** и **чл.54 ал.1 НК** му е наложено **наказание лишаване от свобода за срок от две години и глоба в размер на 5 000 (десет хиляди) лева.**

На основание **чл.23 ал.1 НК** е определено едно общо наказание, по-тежкото измежду двете, а именно **лишаване от свобода за срок от три години и глоба в размер на 10 000 (десет хиляди) лева**, изпълнението на което е отложено на основание **чл.66 ал.1 НК** за срок от пет години, считано от влизане в сила на присъдата.

На основание **чл.67 ал.3 НК** спрямо подсъдимия е постановена **пробационна мярка по чл.42а ал.2 т.2 НК - „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ през изпитателния срок.**

На основание **чл.354а ал.6 НК** в полза на държавата е **отнет предметът на престъплението по чл.354а ал.1 НК** коноп с общо нетно тегло 613,02 грама и на обща стойност 3 678,12 лв.

На основание **чл.53 ал.2 б.,а“ НК** в полза на държавата е **отнет предметът на престъплението по чл.354в ал.1 НК** - 18 бр. растения от рода на конопа с общо нето тегло 124,03 грама и на обща стойност 744,18 лева.

На основание **чл.53 ал.1 б.,а“ НК** в полза на държавата са **отнети вещите, които са послужили за извършване на престъпленията:** кутия от обувки с надпис „AirStep“, съдържаща самозалепващи пликкове; 4 бр. неонов лампи с рефлектори и стартерни захранващи устройства.

На основание **чл.189 ал. 3 НПК** подсъдимият е **осъден** да заплати по сметка на ОД МВР - София област направените разноски в досъдебна фаза в размер на 896,96 лева, както и в полза на СОС направените в съдебна фаза - в размер на 300 лева.

С подадена на 07.06.2021г. въззивна жалба от упълномощения защитник на подсъдимия – адв. К. Д., присъдата се атакува като неправилна и незаконосъобразна, с оглед постановяването ѝ въз основа на негодни доказателства и доказателствени средства. Твърди се, че претърсването и изземването в къщата на подзащитния му е извършено в отсъствие на поемни лица – посочените в съставения протокол за това следствено действие поемни лица, разпитани като свидетели в с.з. на 31.10.2019г. са категорични, че не са присъствали на такова претърсване и изземване, като дори не са

влизали в двора на къщата и в тяхно присъствие че са правени никакви проби или тестове, не са иззети никакви вещества и стръкове, а при повторния им разпит по искане на прокурора, не потвърждават да са виждали иззетите по делото вещественни доказателства и да са полагали подписи под така наречените „слепки“. В този смисъл защитата застъпва становище, че претърсването и изземването е извършено в нарушение на нормите на НПК, иззетите предмети не могат да служат като доказателства и това грубо нарушение е невъзможно да бъде saniрано с показания на служители на МВР, още повече че в съставения протокол за претърсване и изземване не е отразено кои точно служители на МВР са присъствали на него, през цялото ли време и каква е била тяхната задача. Пледира за недостоверност на показанията на свид.Т. (всъщност става въпрос за свид.Н. К.), разпитвана от 15.55 до 16.66ч., предвид твърдението ѝ, че само в тоалетната е намерено 1.5 кг. вещество, а подзащитният му е признат за виновен за много по-малко общо количество и по двете обвинения. Обръща внимание, че разпитите на полицейските служители Г. и С. са точно копие един на друг, включително и с фактологическата грешка, че досъдебното производство, чийто номер съвпада с настоящото, се води за различно престъпление по чл.254а НК. Подчертава, че нито един свидетел от селото, включително кметът и районният инспектор, не твърди, че подсъдимият отглежда, продава или държи наркотични вещества с цел разпространение. Възражава, че подзащитният му живее в гр. София и няма доказателства по делото да е пътувал регулярно, да е живял през м.ноември 2016г. преимуществено в с.О., за да полага грижи за процесните растения, доказателства в тази насока не са ангажирани и от държавното обвинение. Твърди предубеденост на свид. Р. И., „защото се е чувствал унижен от от подсъдимия, който му бил отнел жена - св. Р. Р.“. Подчертава липсата на иззети дактилоскопни следи на подсъдимия от процесните лампи, саксии и кутия за обувки. Оспорва „всички експертизи, касаещи пряко двете обвинения“ като „назначени и извършени в нарушение на НПК“. В заключение, на основание чл.334 т.2 НПК, моли за отмяна на присъдата и за постановяване на нова, с която подзащитният му да бъде признат за невиновен.

С молба от 15.12.2022г. адв.Д. е уведомил СОС, че след подадената въззивна жалба е бил информиран от подс. Т.Д., че се отказва от услугите му и няма да го представлява по делото в бъдеще, поради което счита, че

понастоящем няма качеството на негов процесуален представител.

В хода на съдебните прения представителят на САП намира въззивната жалба за неоснователна, пледира за неуважаването ѝ и за потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна.

В лична защита подс.Т. Д. пледира да не бъде осъждан, алтернативно „тъй като няма разпространение, да бъде намалена присъдата“.

В правото си на последна дума моли за намаляване на наложеното му наказание.

Първоинстанционното производство е протекло при условията на съкратено съдебно следствие по реда на чл.373 ал.1 вр. чл.372 ал.3 вр. чл.371 т.1 НПК.

В разпоредително заседание на 21.08.2019г. СОС е допуснал предварително изслушване на страните, с оглед приложение на процедурата по Глава 27, чл.371 т.1 НПК, и в съответствие с изискването на чл.372 ал.1 НПК, е разяснил на подсъдимия и защитника му последиците от съкратеното съдебно производство в хипотезата по чл.371 т.1 НПК. Съобразно разпоредбата на чл.372 ал.3 НПК се е произнесъл с определение, одобрявайки изразеното от тях съгласие да не се провеждат разпити на част от свидетелите по делото - Г. Г., Р. С., Р. И., Г. В., Й. Т., Н. К., И. Б., Д. А., Ц. Б., Ф. Г., Ф. В., като е приобщил на основание чл.283 вр. чл.373 ал.1 вр. 372 ал.3 НПК дадените от тях показания в хода на досъдебното производство.

При доказателствения анализ на същите, съвместно с приобщените доказателствени материали в хода на първоинстанционното и въззивното съдебно следствие, настоящият въззивен състав съобразявайки доводите на страните, извършвайки цялостна проверка на правилността на обжалваната присъда, намери за установено следното:

Подс.Т. Д., известен с прякора „Т. Б.“, е със средно образование, пенсионер по болест, разведен, реабилитиран. През 2016г. притежавал къща в село О., община \*\*\*, обл. Софийска, кв. 32, срещу дом № 34.

В същото село във фактическо съжителство живеели и свидетелите Р. И. и Р. Р.. В началото на м.юни 2016г. Р. И. започнал работа за няколко месеца в гр.Разлог, като по това време Р. се сближила с подсъдимия и се преместила да живее в дома му. След връщането на И., тя му признала, че има връзка с

подсъдимия и че ще остане да живее при него, но не прекъснала контактите си със свидетеля, като при един от разговорите им му споделила, че Т. Д. отглежда „марихуана“, за което свидетелят бил подочул и от други лица от селото.

На 20.11.2016г. сутринта И. от ревност и под въздействие на алкохола, се обадил телефон 112 и съобщил, че Т. „Б.“ отглежда в дома си в с.\*\*\* марихуана и я разпространява. Сигналът бил пренасочен към дежурния при РУ-Костинброд, като същия ден бил сформиран полицейски екип от служители на РУ-Костинброд - Н. К., П. Б., Й. Т. и И. Б., които съвместно с Р. С. и Г. Г. - дежурен екип АП - 400 при същото РУ посетили дома на Д. в с.\*\*\*, в кв. 32, срещу № 34.

При пристигането им на място забелязали, че прозорците на къщата са покрити със стиропор, което затвърдило подозренията им, че вътре вероятно се отглеждат растения от рода на конопа, като знаейки от опит, че в подобни случаи е налице висока консумация на електроенергия и нерегламентирано присъединяване към електропреносната мрежа, сигнализирали в „ЧЕЗ-Разпределение“ с цел извършване на проверка на електромера, монтиран в табло на стълб пред къщата. На място пристигнали свидетелите К. Ц. и Л. П. - служители на „ЧЕЗ-Разпределение“, които при отваряне на таблото констатирали, че електромерът не отчита потребление, въпреки че в къщата имало включено осветление.

По същото време подс.Д. и свид.Р. се намирали в къщата, като въпреки няколкократните позвънявания на звънеца и чукания на входната врата на къщата от полицейските служители, не отваряли входната врата. След проникване в къщата при условията на неотложност било извършено претърсване и изземване от разследващ полицай, в присъствието на две поемни лица - К. Ц. и Л. П., при което в тоалетната чиния в тоалетно помещение на първия етаж била открита зеленикаво - кафява тревиста маса от растението коноп, която подсъдимият изхвърлил, непосредствено преди влизането на полицейските служители. Същата била отделена от водата и иззета в полиетиленов плик. В кухненско помещение на същия етаж, в чекмедже от шкаф били намерени и иззети пакет с множество полиетиленови пликове с размери 16 см/20 см и два пакета с по 50 бр. самозалепващи пликове с размери 8 см/20 см, поставени в кутия с надпис „Air Step“. От стая,

находяща се на втория етаж срещу стълбището, била иззета суха зеленикаво – кафява тревиста маса от растението коноп, поставена в два полиетиленови самозалепващи се плика. В други две стаи на втория етаж, чиито прозорци били покрити със стиропор, били установени и иззети общо 4 бр. неонов лампи с рефлектори, монтирани на тавана и 18 бр. растения в саксии, както следва: от стаята, намираща се вдясно от стълбището саксии с 8 бр. растения от рода на конопа и 3 бр. неонов лампи с рефлектори и стартерни захранващи устройства, от стая вляво от стълбището - саксии с 10 бр. растения от рода на конопа и 1 бр. неон лампа с рефлектор и стартерно захранващо устройство в работен режим.

Процесните неонов лампи с рефлектори подсъдимият ползвал за облъчване на растенията, които отглеждал от неустановена дата през м.10.2016г., с цел ускоряване на растежа им. В последната стая същият държал и суха зеленикаво – кафява тревиста маса от растението коноп, поставена в 8 (осем) плика с различни размери, които също били иззети. При направени полеви тестове на произволни стръкове от иззетите растения и на иззетите обекти тревиста маса, същите реагирали положително на канабис.

За извършеното претърсването и изземване и за резултатите от него бил съставен надлежен протокол от разследващия полицай, който бил подписан от подсъдимия и присъстващите поемни лица без възражения и одобрен от съдия в срока по чл. 161 ал.2 НПК. Иззетите обекти били запечатани в опаковки в присъствието на поемните лица, които положили подписи върху тях.

От заключенията на изготвените и приети физикохимична експертиза (л. 65 - 72 том 1 от ДП) и оценителна експертиза (л. 81-82 том 1 от ДП), се установяват съответно вида и количеството на иззетите от владението на подсъдимия наркотични вещества, както и тяхната стойност, а именно:

- иззетата от тоалетното помещение на първия етаж тревиста маса представлява коноп с нето тегло 104,22 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,93 % , на стойност 625,32 лв.;
- сухата растителна маса, съдържаща се в 8 бр. плика, иззети от стаята на втория етаж, вляво от стълбището, представлява коноп с нето тегло 471,07 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,50 %, на

стойност 2 826,42 лв.;

- сухата растителна маса, съдържаща се в полиетиленов плик, иззет от стаята на втория етаж срещу стълбището, представлява коноп с нето тегло 9,60 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 8,40 %, на стойност 57,60 лв.;

- сухата растителна маса, съдържаща се във втория полиетиленов плик, иззет от същата стая, представлява коноп с нето тегло 28,13 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 14,40 %, на стойност 168,78 лв. Общото нетно тегло на конопа, държан от подсъдимия, възлиза на 613,02 грама и обща стойност 3 678,12 лв.

Според заключението на извършената физикохимична експертиза (л. 65-72 том 1 от ДП) и оценителна експертиза (л.81-82 том 1 от ДП) иззетите 18 бр. растения представляват коноп, както следва 8 бр. с нето тегло 85,95 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 10,06 % на стойност 515,70 лв. и 10 бр. растения с нето тегло 38,08 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 8,30 % на стойност 228,48 лв.

От заключенията на извършените агробиологическа експертиза и допълнителната такава (л.75-76 том 1 от ДП и л.27-28 том 2 от ДП) се установява, че отглежданите в саксии 18 бр. растения са от вида Индийски коноп /*cannabis indica*/, представляващ силен наркотик с тежък, упойващ мирис, съдържащ се по жлезистите власинки на зелените женски съцветия на растението. Именно женските съцветия съдържат тетрахидроканабинол, чието активно вещество се използва за приготвяне на марихуана. Иззетите растения (при правилно отглеждане с подходяща почва, тор, светлина, температура, атмосфера и влага) са на видима възраст 50 - 60 дни.

Конопът е поставен под контрол в Списък I — „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина” от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични във вр. с чл. 3 ал. 2 т.1 ЗКНВП, за които е въведена забрана за производство, преработване, търговия, съхраняване, внос, износ, реекспорт, транзит, пренасяне, превозване, предлагане, придобиване, използване и притежаване без надлежно разрешително по смисъла на чл.73 ЗКНВП, с каквото подсъдимият не е разполагал. Законът



забранява засяването и отглеждането на територията на Република България на растенията от рода на конопа (канабис), освен в изрично предвидени случаи (чл. 27 ЗКНВП). Съгласно чл.30 от същия закон са забранени производството, преработването, търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето, превозването, предлагането, придобиването, използването и притежаването на растенията, наркотичните вещества и техните препарати от списъка по чл.3 ал.2 т.1.

Според заключението на СППЕ (л. 148-153 том 1 от ДП) подсъдимият Т.Д. не страда от синдром на зависимост от опиати, не се води на учет за психично заболяване. Констатирано е паническо разстройство, протичащо на кризи (панически атаки), което обаче не е психично заболяване в истинския смисъл на това понятие, като към инкриминирания период същият е могъл правилно да възприема и възпроизвежда фактите и събитията в хронологичен ред, не са констатирани затруднения в ретенцията и репродукцията на паметта.

Гореизложената фактическа обстановка не се различава съществено от изложената в мотивите на присъдата. За извеждане на фактическите си констатации СОС се е позовал, като основен доказателствен източник, подкрепящ обвинителната теза, на протокола за извършеното претърсване и изземване от 20.11.2016г. и на изготвения към него фотоалбум, обективиращи факта на установяване на отглежданите в дома на подсъдимия растения от рода на конопа и намиращите се във фактическата му власт, в различни вътрешни помещения от къщата, високорискови наркотични вещества коноп под формата на суха тревиста маса.

Аргументирано първата съдебна инстанция е отхвърлила възраженията на защитата за допуснати съществени процесуални нарушения при извършване на въпросното претърсване и изземване. Присъствието на двете поемни лица, вписани в съставения за него протокол, по категоричен начин допълнително бе проверено и потвърдено в хода на проведеното въззивно съдебно следствие чрез разпита на свидетелите Р. С., П. Б. и косвено чрез назначената във въззивното производство и изготвена графическа експертиза № 17/2023г., според заключението на която подписите за свидетел в протоколите за разпит на К. М. Ц. (том 2, л.19-20 и л.100) и Л. Б. П. (том 2, л.21 и л.101) от досъдебното производство, както и ръкописния текст на стр.2

от протокола за разпит на свид. К. Ц. на л.100 том 2 от ДП и ръкописния текст на стр.2 от протоколите за разпит на свид. Л. П. на л.21 и л.101 от ДП са положени/ написани от съответното лице посочено в тях; подписите за поемни лица в протокола за претърсване и изземване от 20.11.2016г. (том 1 л.22-23 от ДП) и на етикетите, залепени на опаковките на иззетите по делото веществени доказателства, описани в него и предявени в с.з. на 20.02.2023г., са положени съответно от К. Ц. (под №1) и Л. П. (под №2).

Въззивната инстанция изцяло споделя мнението на СОС, че процесният протокол, одобрен по реда на чл.161 ал.2 НПК, е годно доказателствено средство за извършените следствени действия в дома на подсъдимия и за инкорпорираните чрез тях по делото веществени доказателства при условията и по реда на процесуалния закон, от които не се констатира твърдените във въззивната жалба отклонения. Съдържа всички предписани от закона реквизити по отношение на съставянето и съдържанието му. В същия не фигурират каквито и да бележки и възражения, направени от страна на когото и да е от присъстващите, включително и от вписаните като поемни лица К. Ц. и Л. П., които в показанията си от 02.10.2018г. пред разследващ полицай, прочетени на основание чл.281 ал.4 вр. ал.1 т.1 и 2 НПК, хронологично подредено споделят лични си възприятия относно начина на извършване на претърсването и изземването, като в нито един момент от разпита им същите не са отrekli или поставили под съмнение присъствието си на място и по време на тяхното провеждане, съставянето и подписването на протокола, а напротив били са категорични за тези обстоятелства, като в разказаното от Ц. се съдържа и подробна информация за иззетите наркотични вещества, растения коноп и други вещи, местата на които са намерени, направените полеви тестове. Действително показанията на свид.П. не са дотам детайлни, но същевременно включват и обяснение за това – поради лични и професионални проблеми не си поставял за цел да запомни в детайли случващото се.

Правилно СОС не се е доверил на колебливите, непоследователни и белязани от вътрешна противоречивост показания на К. Ц. и Л. П. в съдебна фаза, акцентирайки на факта, че едва в хода на първоинстанционното съдебно следствие двамата правят твърдения, поставящи под съмнение присъствието им в дома на подсъдимия по време на проведеното претърсване и изземване. Същите обаче неправилно са били окачествени като „негоден“ доказателствен

източник, доколкото не се констатира процесуални нарушения, поставящи под съмнение тяхната доказателствена стойност, като некредитирането им с доверие, и с оглед изложените съображения в мотивите, е логична последица от тяхната ненадежност и несъответствие с останалата доказателствена маса. В показанията си пред първата съдебна инстанция свид.Ц., всъщност не отрича, че им е било разяснено от полицейските служители, че ще участват като поемни лица, както и влизането им в къщата, но заявява липсата на спомени какво е видял вътре, изземвани ли са и какви вещи, полагал ли е подпис на съставения протокол за претърсване и изземване, като същевременно при предявяване на последния разпознава подписа си в него, положен за поемно лице № 1, пояснявайки че с колегата му били повикани от органите на реда „само да се подпишем, че сме били там и да видим вътре какво става“. Същият не отрича, че на инкриминираната дата като аварийен екип на „ЧЕЗ Разпределение“ били извикани след сигнал на органите на полицията на адрес в с.\*\*\*, за да проверят конкретен електромер, като на място констатирали, че същият не отчита, въпреки че в къщата имало включено осветление. При разпита му пред настоящия въззивен състав в с.з. на 20.02.2023г. свидетелят заяви, че подписът в протокола за разпит на свидетел (л.19 - 20 том 2 от ДП) може би е негов, а подписът за поемно лице в протокола за претърсване и изземване, в протокола за разпит на свидетел (л.100 том 2 от ДП), както и ръкописният текст в него приличат на неговите, но категорично отрече да е автор на подписите, поставени върху предявените му опаковки на иззетите веществени доказателства, твърдейки че няма спомен да е бил поемно лице по случая, да е влизал в къщата и да е подписвал никакви документи.

От своя страна в разпита си пред окръжния съд свид.Л.П. (починал към момента на провеждане на въззивното производство) потвърждава за извършената проверка на място, както и че е подписал „протокола за претърсване на обекта“ като поемно лице по настояване на „полицайката“, но твърди, че не е влизал вътре в къщата по време на претърсването, а докато бил отвън чул „някакви подмятания за наркотици“, но не проявил интерес, което е в явно притиворечие с разказаното от двамата в досъдебната фаза на процеса, а именно че лично са присъствали на претърсването и изземването, лично са възприели и проследили действията на разследващия полицай и подписали съставения за тях протокол. Съдържанието на последния и

контролната проверка на достоверността му, чрез съпоставка на показанията на Ц. и П. с останалите доказателства по делото, не сочи на опорочаване на реда на реализиране на този способ за доказване. Съобразени са били изцяло изискванията на чл.162 ал.1 НПК, като с участието на поемните лица са създадени изискуемите от закона гаранции за достоверност относно изпълнението на задълженията, възложени на компетентните разследващи органи, като осигурените поемни лица са подписали надлежно съставения протокол, който впоследствие е бил одобрен от съдия, като няма основание да се счита, че не са присъствали на цялостното извършване на обективизираното в него претърсване и изземване и в този смисъл не се констатира да е допуснат претендираният във въззивната жалба порок в оценъчната доказателствена дейност на първоинстанционния съд.

Несъмнено при оценката на показанията на поемните лица, съдът трябва да подхожда, както при оценката на показанията на всеки друг свидетел в процеса, изхождайки от тяхната надеждност, обективност и кореспонденция с всички останали данни, установими от относимата доказателствена съвкупност. В показанията на Ц. и П. в съдебна фаза се забелязва явен стремеж към внасяне на съмнение в законосъобразността на извършеното претърсване и изземване, но твърденията им, че не са имали възможност да наблюдават проведените действия в дома на Д., убедително се опровергават от една страна от отразеното в самия протокол за това действие, подписан от тях без каквито и да е било възражения, а от друга от показанията на присъствалите на място полицейски служители. Затова аргументите, с които на същите не е дадена вяра, а са кредитирани самият процесуален документ, като доказателствено средство, и депозираните от тях показания на досъдебното производство, са правилни и почиващи на вярна и обективна интерпретация. Всъщност свидетелите Ц. и П. не отричат факта на извършеното претърсване на процесното жилище като с полагането на подписите си в протокола, удостоверяващ провеждането му, двамата де факто са приели съдържанието му и вписаните в него констатации относно намирането на конкретно посочените вещи и предмети и тяхното изземване за нуждите на образуваното наказателно производство. Предвид тези съображения САС намира за неоснователни възраженията за опороченост на процесните действия по претърсване и изземване, споделяйки като съответно на закона заключението на окръжния съд за процесуална годност на

оспорвания протокол и включването му в общата доказателствена съвкупност при изграждане на фактическите и правни изводи по същество.

От доказателствената маса, по преценка на въззивния съд, на основание чл.118 ал.2 НПК, следва бъдат изключени показанията на Н. К. (л.16 - 17 том 2 от ДП), които са били приобщени на основание чл.283 вр. чл.373 ал.1 вр. 372 ал.3 НПК. В материалите от досъдебното производство (том 1 л.46-47) се съдържа протокол от 21.11.2016г. за разпит в качеството на свидетел на Р. И. Р., проведен от Н. К., ОР при РУ-Костинброд, което обстоятелство създава ограничение по смисъла на чл.118 ал.2 НПК по отношение на К. да бъде свидетел по делото, доколкото същата е извършила отделно действие по разследването. Тази забрана е абсолютна и важи дори в случаите, когато протоколите за тези действия не са изготвени при условията и по реда на НПК, какъвто е и настоящия казус. Въпросният разпит е проведен от полицейски служител - оперативен работник, без да било налице някое от основанията по чл.194 ал.4 НПК и чл.212 ал.2 НПК. По делото не се открива възлагателно постановление от прокурор или разследващ полицай по смисъла на чл.194 ал.4 НПК, нито може да се приеме, че е била налице хипотезата на чл.212 ал.2 НПК - за необходимост от незабавно извършване на разпита като единствена възможност за събиране и запазване на доказателства. В случая разпитът на Р. е проведен на 21.11.2016г. от 11.45ч. до 12.10 ч., а установяването на процесната престъпна дейност, предмет на настоящото наказателно производство, е станало предходния ден – 20.11.2016 г. с проведеното претърсване и изземване в интервала от 16.30ч. до 17.40 ч., от което следва извод, че не се касае за извършено действие по разследването при условията на такава неотложност. По изложените съображения, показанията на Р., отразени в този протокол, не могат да бъдат ползвани като годин доказателствен източник и също следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

С основание, като последователни, обективни, кореспондиращи и взаимно допълващи се относно главния факт на доказване, са били кредитирани показанията на останалите полицейски служители, посетили местопроизшествието, приобщени по реда на чл. 283 вр. чл. 373 ал. 1 НПК. Така от показанията на свид.И. Б. (младши разузнавач в група Криминална полиция в РУ-Костинброд) се установява повода за конкретната

полицейската акция – получен сигнал за отглеждане на наркотици в къща в с.\*\*\*, затъмняването на прозорците на последния етаж посредством поставен стиропор, намирането и изземването на засадени „в пластмасови кофи растения марихуана“, „марихуана изсипана в тоалетната чиния“ и „известно количество марихуана в сухо състояние, прибрана в найлонови пликчета“, оборудването на две от стаите с нагриващи лампи и факта на изземване на откритите вещи в присъствието на две поемни лица, които след приключване на претърсването, проведено при условията на неотложност, подписали съставения протокол. Лични възприятия за намирането на инкриминираните наркотични вещества и отглеждани растения коноп се съдържат и в приобщения разпит в качеството на свидетел на Й. Т. - квартален полицейски инспектор (л.14-15 том 2 от ДП). В тази насока са и показанията на свид. Р. С. - автоконтрольор в РУ Костинброд от 30.01.2019г. (л.96-97 том 2 от ДП), изпратен на местопроизшествието за оказване на съдействие на служителите на Криминална полиция. Основателно е възражението във въззивната жалба по повод констатирана идентичност между съдържанието на показанията на този свидетел при първия му разпит от 27.12.2016г. и показанията на свид.Г. Г. от същата дата (съответно на л. 44 и 43 том 1 от ДП), включително и относно посочената неточна правна квалификация (по чл.254а НК) на престъплението, за което според тях е било образувано досъдебното производство по случая, но както правилно е констатирал окръжният съд същите са изключително лаконични, общи и без съществен доказателствен принос за предмета на доказване.

Това обаче не важи за последващите показания на свид.С. от 30.01.2019г.(л.96-97 том 2 от ДП), препотвърдени от него при разпита му пред настоящия въззивен състав в с.з. на 27.03.2023г. След предявяване на снимките от албума за посетено местопроизшествие на 20.11.2016г. (том 1 л.25-33 от ДП) същият възстанови спомените си за случая – за намерени и иззети в присъствието на поемни лица тревисти растения, засети в саксии, с закачени лампи над тях от помещения със залепен на прозорците стиропор и зелена тревиста маса, част от която била изхвърлена в тоалетната, което наложило изваждането ѝ с черпаци, за да бъде изсушена, кореспондиращи на показанията му от 30.01.2019г. и на останалите гласни доказателствени източници, включително и на показанията на свид. П. Б. (инспектор „Криминална полиция“ в РУ – Костинброд) при разпита му в с.з. на

20.02.2023г., който разказа за оказаното от него съдействие при „обискирането“ на къщата, при което били намерени саксии с насаждения със силна миризма, наподобяващи по външен вид „марихуана“, тествани с полеви тест, както и „лампи за насищане на влажността на въздуха, които светят специфично и отопляват“, полиетиленови пликчета и пакети суха листна маса. Показа съхранен спомен и за това, че тоалетната чиния на долния етаж била запушена от суха листна маса, а прозорците на горния етаж били „плътно затворени с хартия, за да не влиза дневна светлина“, както и че служителите на ЧЕЗ, ползвани като поемни лица (разпознавайки в едно от тях разпитания преди него свид.К. Ц.), придружавали разследващия полицаи като „се местели от помещение на помещение“.

В хода на въззивното производство бе проведен разпит и на свид. Р. Р., живяла на съпружески начала с подсъдимия по време на процесните събития, заявила отказ да свидетелства пред СОС в с.з. на 12.02.2019г. на основание чл. 119 НПК. За да се позове съжителстващият фактически с подсъдимия на правото си по чл.119 НПК, връзката им трябва да е налице към момента на призоваването му за участие в действията по разследването от съответния орган, в конкретния случай за разпит в качеството на свидетел пред въззивния съд. От показанията на свид.Р. Р. и обясненията на подсъдимия се установява, че към този момент, както и към датата на самия ѝ разпит в с.з. на 20.02.2023г., фактическото съжителство помежду им вече е било прекратено, поради което тази законова разпоредба, от която се е ползвала в първоинстанционното производство, към датата на разпита ѝ пред настоящия съдебен състав, вече е била неприложима. От съобщената от нея информация се установява, че по време на процесните събития в къщата живеели само двамата с подсъдимия, като на инкриминираната дата органите на реда проникнали принудително, защото те не им отворили, били пияни. В тази ѝ част показанията ѝ кореспондират на заявеното от свид.Б. и обясненията на подсъдимия, поради което следва да бъдат кредитирани. Свидетелката съобщава и за намираща се в къщата „трева за лична употреба“, която с Д. си правили от „саморасляк“, отглеждан на балкона, като твърди, че не се е качвала на горния етаж на къщата, където прозорците били със щори и не знае какво е имало там, както и да е била открита изсушена трева в пликове, но от полицаите разбрала, че „горе са намерили отглеждана марихуана в саксии“. При предявяване на фотоалбума за посетено местопроизшествие

(л.25-33 том 1 от ДП) Р. заявява, че не си спомня за изхвърлена зелена маса в тоалетната чиния и за пакетчета с такава, но е категорична, че тази за лична употреба не са я пакетирали по този начин. Също така излага твърдения, че със свид.И., който подал сигнала до полицията, се разделили много преди да заживее с подсъдимия. При съпоставка на тези й показания със съдържанието на показанията й от 21.09.2017г. пред разследващ полицай (л.51, л.52-препис том 1 от ДП), приобщени по реда чл. 281 ал.5 вр. ал.1 т.1 и 2 НПК, се откриват редица несъответствия. Видно от отразеното в този протокол, преди разпита Р. е била уведомена за възможността да откаже да свидетелства съгласно чл.119 НПК, но не се е ползвала от нея, като е предоставила информация за раздялата им с Р.И. - след връщането му от командировка му заявила, че вече ще живее с Т. по прякор „Б.“, като И. се ядосал и отказвал да го приеме, както и че впоследствие му споделила, че подсъдимият „гледа в къщата си марихуана“, при което И. казал, че ще съобщи на полицията. От тези показания се установява и знанието й за отглежданата от подс.Д. марихуана в саксии на втория етаж, с цел допълнителни доходи, както и че непосредствено преди влизането в къщата на полицаите на 20.11.2016г. е станала очевидец на изхвърлянето от подсъдимия на плик с около 800 гр. „трева“ в тоалетната и на намирането впоследствие на „насадени в две от стаите саксии с марихуана“ на втория етаж от къщата, с поставени лампи над тях, както и на изсушена трева в прозрачни пликове под мивката в една от стаите. Свидетелката дава описание и на самите растения – „по високите бяха - осем броя, а по-ниските 10 броя.“, които също били иззети от органите на реда. Въззивната инстанция се доверява на тези й показания като по-близки по време до процесните събития и като съответстващи на отразеното в протокола за претърсване и изземване, както и на коментираните по-горе гласни доказателствени източници, отразяващи също лични възприятия на други присъствали на местопрестъплението лица.

Споделената от нея информация в досъдебното производство относно отношенията и съдържанието на разговорите й със свид.И., намират пълно потвърждение в депозираните от него показания в досъдебната фаза, приобщени по реда на чл.283 вр. чл.373 ал.1 НПК, и частично в показанията му пред настоящия съдебен състав. В тези, дадени пред разследващ полицай на 25.05.2017г., същият разказва за раздялата им - след като се върнал от командировка през м.10.2016г. Р. вече живеела с Т. Д., за влошаването на



взаимоотношенията им по този повод, за последващите разговори с нея, в които му споделила, че подсъдимият отглежда в дома си канабис, като „по този начин искал да изкара пари“ и за подадения от него сигнал на тел.112 на 20.11.2016г., за да си отмъсти. Същите твърдения в общи линии преповтаря и при разпита му по реда на 223 ал.1 НПК, проведен на 10.10.2018г., с разликата, че Р. му споделила „за „трева“ като общо понятие за трева, която расте в градинките“, като същевременно на въпрос дали под термина „трева“ разбрал наркотично вещество, свидетелят дава следния отговор – „не мога да си спомня в момента, но беше и отдавна, може и марихуана да ми е споменала, но не мога точно да се сетя какво точно ми е казала, тъй като бях в неадекватно състояние.“ В стремежа си да омаловажи довереното му от Р., вероятно за да бъде изключена каквато и да е нейна връзка с процесните наркотични вещества, при разпита във въззивното производство, И. заявява, че тя говорила за „трева, райграс и си косят, подстригват едно друго“, като предположил, че „може да е друга трева, да не е тази“, като впоследствие разбрал от съседите за намерена в дома на Д. марихуана. Същият потвърждава, че телефонният номер, посочен в писмо УРИ 10581р-3117 от 26.10.2018г. на МВР - Дирекция „Национална система 112“ Районен център 112 - София (л.53 том 2 от ДП) за регистрирано обаждане на дата 20.11.2016г. относно държане на наркотично вещество с цел разпространение, отговаря на ползвания от него, като след изслушване на приложения към същото писмо CD в запечатан в плик, съдържащ звукозапис на обаждането, потвърди че то изхожда от него, като Т. „Б.“ за чиято дейност съобщава е именно подсъдимият Т. Д..

Показанията на свид. Р. Р. относно живущите в къщата лица по време на инкриминираните събития, намират потвърждение както в приобщените показания на свидетелите Г. В. (кмет на с.\*\*\*), Й. Т. (квартален полицаи), Ц. Б. и Д. А. (живущи в съседство с подсъдимия в с.\*\*\*), така и в обясненията на самия Д. във въззивното производство и в отразеното в справка за адресна регистрация (л.42 том 2 от ДП). Първоначално прокарваната версия от защитата за живущи по същото време на втория етаж наематели, по силата на договор за наем на недвижим имот от 20.08.2016г., сключен между подсъдимия и К. Г., починал впоследствие, не намира нужното потвърждение в приобщената доказателствена съвкупност и се явява изцяло дискредитирана, включително и от показанията на разпитаните по делото

свидетели Ф. Г. (съпруга на К. Г.) и Ф. В. (нейна внучка), както и от заключението на назначената и изготвена почеркова експертиза (л.103-110 от ДП) и разпита на извършилото я вещо лице в хода на въззивното следствие. Вероятно и по тази причина същата не бе поддържана от подсъдимия в обясненията му в с.з. на 27.03.2023г., в които потвърди, че по време на инкриминираните събития само той и Р. живеели в процесната къща, като не отрече факта на отглеждане на растенията „марихуана“, които засадил в саксии около два месеца преди полицейската акция, ползваните рефлекторни лампи при тяхното отглеждане, както и желанието си да я „култивира“, потвърждавайки и факта на пакетирането ѝ в пликчета след изсушаване. Д. заяви категоричност, че двамата с Р. не са ползвали марихуана или други наркотици, предполагайки, че свидетелката „сигурно се е досещала“ за тези негови занимания. Съдът се доверява на тези негови обяснения като намиращи потвърждение в останалата доказателствена съвкупност по делото.

Количеството и видът на иззетите високорискови наркотични вещества, и съдържанието на активния компонент в тях се установяват от приетата физикохимична експертиза, а вида на отглежданите растения и тяхната възраст от заключенията на извършените агробиологическа експертиза и допълнителна такава. По експертен път е оценена и тяхната парична стойност. Въззивният съд също не намира основания да се усъмни в компетентността и достоверността на кредитираните експертни заключения като дадени от вещи лица, притежаващи съответните специални знания, квалификация и професионален опит и аргументирано защитени от тях при изслушването им в хода на първоинстанционното съдебно следствие, поради което намира за изцяло несъстоятелни възраженията във въззивната жалба по отношение на тяхната доказателствена годност.

В мотивите на присъдата, след детайлен и задълбочен доказателствен анализ окръжният съд е посочил кои факти и обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали, излагайки съответни съображения за тяхното кредитиране, както и за некредитирането на друга част от доказателствата по делото, като изолирани и ненадеждни. По съдържание мотивите отговарят на заложения от закона стандарт, като в тях са получили ясен отговор релевираните от защитата възражения за недоказаност на обвинителната теза и за допуснати процесуални нарушения в хода на досъдебното производство. При осъществения контрол върху

законосъобразността на доказателствената дейност на първата инстанция и правилността на формираното от нея вътрешно убеждение, не се констатира неизпълнение на процесуалните задължения за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата, относими към предмета на доказване.

Доказателствените материали не са анализирани едностранчиво, превратно или в разрез с правилата на формалната логика, а внимателно, обективно и задълбочено, като след надлежна съпоставка помежду им е бил даден законосъобразен отговор на въпросите за съставомерността и доказаността на конкретно претендирани от държавното обвинение престъпни деяния, имащи за обект инкриминираните наркотични вещества, както и за авторството и вината на подсъдимия Т.Д..

Така при коректно установена фактология по делото, въз основа на вярна интерпретация и съвкупна оценка на събраните доказателства и доказателствените средства, решаващият съд е достигнал до правилен и законосъобразен извод, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна съставите на две общоопасни престъпления - по чл.354а ал.1 пр.4 алт.1 НК и по чл.354в ал.1 пр.2 алт.3 НК, съответно:

- на 20.11.2016г. в дома си на горепосочения адрес без надлежно разрешително *държал с цел разпространение* високорискови наркотични вещества - коноп с нето тегло 104,22 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,93 % на стойност 625,32 лв.; коноп с нето тегло 471,07 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 7,50 % на стойност 2 826,42 лв.; коноп с нето тегло 9,60 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 8,40 % на стойност 57,60 лв. и коноп с нето тегло 28,13 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 14,40 % на стойност 168,78 лв., всичко с общо нетно тегло 613,02 грама на обща стойност 3 678,12 лв.

- от неустановена дата през м.октомври 2016 г. до 20.11.2016 г. на същия адрес в нарушение на разпоредбата на чл.27 ЗКНВП *отглеждал* 18 бр. растения от рода на конопа с общо нето тегло 124,03 грама и стойност 744,18 лева, от които: коноп с нето тегло 85,95 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 10,06 % и на стойност 515,70 лв. и коноп с нето тегло 38,08 грама със съдържание на активен компонент

тетрахидроканабинол 8,30 % и на стойност 228,48 лв.

Според установената съдебна практика за осъществяване на изпълнителното деяние „държане“ не е необходимо фактическата власт да е реализирана чрез постоянни фактически действия, достатъчно е да е налице обективна възможност за такива, което от своя страна обективира наличието на фактическа власт върху инкриминираните наркотични вещества, като няма значение какво е намерението на дееца - да ги държи за себе си или за трето лице. Касае се за формално престъпление, което е довършено е с установяване на фактическа власт от страна на дееца, като по този начин се нарушава регламентирания в ЗКНВП режим по отношение на дейностите с наркотични вещества. Посредством експертно физикохимично изследване е доказано, че иззетите наркотични вещества са високорискови, поставени под контрол и по делото не се установява подсъдимият да е разполагал с издадено съответно разрешително за тяхното държане, както и за отглеждане на растения от рода на конопа, като категорично е установена и връзката му с къщата, в която са намерени същите.

От субективна страна всяко от двете деяния е осъществено при пряк умисъл. Д. е съзнавал, че държи инкриминираните количества наркотични вещества – коноп, без надлежно разрешително, съзнавал е общественотоопасните последици от това и е желал тяхното настъпване. Количеството на иззетата суха маса коноп, част от която пакетирана в найлонови пликове, както и наличието в процесния имот на множество подобни празни полиетиленови пликове, предназначени за такова опаковане, в съпоставка с липсата на установена негова зависимост или дори епизодична употреба на вещества от този вид, несъмнено сочи на съществуване в съзнанието му и на специалната съставомерна цел по чл.354а ал.1 НК - за тяхното разпространение. За съставомерността на деянието не е необходимо тази цел непременно да е била реализирана, като е достатъчно тя да е съществувала в съзнанието на дееца, независимо дали се отнася до намерение за възмездно или безвъзмездно разпространение (Решение № 15/12.01.2023г. по н.д. № 800/2022 г., I н.о., ВКС; Решение № 128/2018 г. по н.д. № 568/2018 г., III н.о, ВКС).

Инкриминираните 18 бр. растения от рода на конопа са отглеждани в саксии, поставени в помещения от къщата, чиито прозорци са били покрити

със стиропор, с монтирани на тавана рефлекторни лампи, осигуряващи оптимални условия за развитието им, което сочи че подсъдимият е бил наясно, че ги отглежда в нарушение на установените в ЗКНВП правила, съзнавал е общественотоопасните последици от това си поведение и е желаел тяхното реализиране.

Допълнителен аргумент относно субективната страна на вменените му престъпления е поведението му на 20.11.2016г. - нежеланието му да допусне органите на реда в дома си и изхвърлянето на част от държаната суха маса коноп в тоалетната чиния, именно с цел да не бъде намерена.

Правилно СОС е приел за ирелевантни за съставомерността на деянието по чл.354в ал.1 НК въпросите, свързани с времето и начина на набавяне и засяване на процесните растения от рода на конопа, доколкото обвинението включва единствено тяхното „отглеждане“ като форма на изпълнителното деяние. Всъщност, в обясненията си пред въззивната инстанция Т.Д. конкретизира времето на тяхното засаждане, два месеца преди полицейската акция в дома му, като не твърди в инкриминирания период, съвпадащ с възрастта на растенията, определена посредством допълнителната агробиологическа експертиза, някой друг освен него да е отглеждал в дома му такива насаждения. Липсват доказателства в този период подсъдимият да е съжителствал на процесния адрес с други лица, извън свид.Р., която обаче не се установява да е проявявала заинтересованост и да е била съпричастна към тази негова противоправна дейност. Твърденията ѝ за отглеждана на балкона марихуана за лична употреба се явяват изолирани, доказателствено неподкрепени и ненамиращи потвърждение в отразеното в протокола за извършеното претърсване и изземване, както и в обясненията на подсъдимия, поради което не получават доверието на съда.

При индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдимия за престъплението по чл.354а ал.1 пр.4 алт.1 НК, първостепенният съд основателно е съобразил като отегчаващо обстоятелство количеството на държаното наркотично вещество коноп, към което въззивната инстанция намира за нужно да добави и неговата парична стойност, а като смекчаващи обстоятелства – настъпилата реабилитация за предходните осъждания на подс.Д. (за последното по нощ № 11521/2012г. по описа на СРС, видно от получената информация с писмо вх. № 6959/24.03.2023г. на началника на

сектор „Пробация“, ГДИН подсъдимият се явява реабилитиран съгласно чл.88а ал.1 вр. чл.82 ал.1 т.5 НК, считано от 21.09.2015г., а не както неточно е приел окръжния съд от 21.06.2015г.), неговата възраст, както и продължителността (около 6 години и 5 месеца) на наказателното производство, което не се отличава с фактическа и правна сложност, налагайки му наказания под средния размер на кумулативно предвидените в конкретната законова норма, а именно три години лишаване от свобода и 10 000 (десет хиляди) лева глоба.

При условията на чл.54 НК, при същите смекчаващи отговорността обстоятелства е било определено и наказанието за второто престъпление, като продължителността на наказателния процес отново е отчетена като смекчаващ фактор и е компенсирана с определяне на наказание в долните граници на предвиденото в чл.354в ал.1 НК, а именно две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, като при словесното изписване в диспозитива на присъдата (като „десет хиляди“) е допусната техническа грешка, която обаче не поражда съмнение във волята на съда предвид съдържанието на мотивите.

Към тази категория обстоятелства и за двете престъпления, в полза на подсъдимия следва да се причислят направените от него самопризнания във въззивното производство, потвърждаващи вече установените по делото факти, както и здравословното му състояние, като според решение на ТЕЛК същият е със 72 % трайно намалена работоспособност, а за престъплението по чл.354в ал.1 НК и неголемият брой засети растения от рода на конопа.

САС намира за основателна претенцията на подсъдимия за намаляване на размера на наложените му санкции единствено за престъплението по чл.354а ал.1 пр.4 алт.1 НК. Коментиранияте смекчаващи обстоятелства и най-вече продължителността на наказателното производство ( 2 години и 7 месеца в досъдебна фаза и 3 години и 10 месеца в съдебна фаза ), дължаща се изцяло на поведението на съответния компетентен орган по ръководство и решаване, без какъвто и да е принос на подсъдимия за това забавяне, обуславят упражняването от въззивната инстанция на правомощието по чл.337 ал.1 т.1 НПК за редуциране на определените му наказания до съответните минимални размери, предвидени за това престъпно деяние, а именно две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 лева. Доколкото

наказанията лишаване от свобода и глоба за второто престъпление по чл.354в ал.1 НК са били определени от първоинстанционния съд именно в предвидените от закона минимални размери, претенцията за тяхното намаляване не следва да бъде уважена.

Този съдебен състав също не открива основания за прилагане на разпоредбата на чл.55 ал.1 НК, доколкото от една страна съществуващите смекчаващи отговорността обстоятелства не могат да бъдат оценени като многобройни или изключителни и да обосноват допълнително занижаване на наложените санкции под съответните законоустановени минимални размери, още повече предвид поставеното в нея допълнително изискване, съответното най-леко предвидено от закона наказание да се явява прекомерно тежко, какъвто извод не може да бъде направен в конкретния случай.

Правилно е била приложена разпоредбата на чл.23 ал.1 НК с определянето на едно общо наказание за двете престъпни прояви, осъществени при условията на съвкупност, а именно най-тежкото от тях, което предвид направената по-горе редукция също следва да претърпи промяна, като бъде намалено от три години лишаване от свобода и глоба 10 хиляди лева на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 лева.

Тези санкции въззивната инстанция намира за достатъчно строги, за да гарантират успешното реализиране на целите по чл.36 ал.1 НК, както на личната, така и на генералната превенция – да окажат нужния поправителен, превъзпитаващ и възпиращ ефект спрямо самия подсъдим за неизвършване на други престъпления, за ефективна преоценка на поведението му и съобразяването му със закона в бъдеще, като едновременно с това да въздействат възпитателно и предупредително и върху останалите членове на обществото.

САС се съгласява, че за успешното постигане на целите по чл.36 ал.1 НК не се налага ефективното изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като същевременно намира за прекомерен определения на основание чл.66 ал.1 НК петгодишен изпитателен срок. Съобразявайки продължителността на наказателния процес, която в немалка степен е оказала въздействие върху правосъзнанието на подсъдимия, ведно с другите смекчаващи отговорността обстоятелства, коментирани по-горе, счита че същият следва да бъде намален на четири години, като в този срок следва да бъде прилагана на основание

чл.67 ал.3 НК и определената от окръжния съд пробационна мярка по чл.42а ал.2 т.2 НК - „задължителни периодични срещи с пробационен служител“, която въззивната инстанция също преценява като подходяща и необходима за постигане на целите на личната превенция.

Законосъобразно СОС е отнел в полза на държавата предмета на всяко от престъпните деяния, съответно на основание чл.354а ал.6 НК и чл.53 ал.2 б.а НК, както и вещите послужили за извършването им съгласно нормата на чл.53 ал.1 б.а НК.

Не се налага изменение на присъдата и в частта, касаеща произнасянето във връзка с направените в хода на наказателното производство разноси, които предвид изхода на делото, на основание чл.189 ал.3 НПК правилно са били възложени в тежест на подсъдимото лице. Към тях следва да бъдат присъединени и разноските в размер на 630 (шестотин и тридесет) лева, направени в хода на въззивното производство, които следва да бъдат заплатени от Т.Д. по сметка на САС.

Водим от горното и на основание чл.337 ал.1 т.1 вр. чл.334 т.3 НПК, САС

## **РЕШИ:**

ИЗМЕНЯ присъда от 03.06.2021г. по нохд 428/2019г. по описа на Софийски окръжен съд, като:

НАМАЛЯВА размера на наложеното на Т. С. Д. наказание за извършеното престъпление по чл.354а ал.1 пр.4 алт.1 НК от 3 (три) на 2 (две) години лишаване от свобода и от 10 000 (десет хиляди ) на 5 000 (пет хиляди) лева глоба.

НАМАЛЯВА наложеното на основание чл.23 ал.1 НК общо най-тежко наказание от 3 (три) на 2 (две) години лишаване от свобода и присъединената към него глоба от 10 000 (десет хиляди) на 5 000 (пет хиляди) лева

НАМАЛЯВА срока на отлагане изпълнението на наказанието лишаване от свобода по чл.66 ал.1 НК от 5 (пет) на 4 (четири) години, считано от влизане в сила присъдата

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.



На основание чл.189 ал.3 НПК ОСЪЖДА подсъдимият да заплати, направени в хода на въззивното производство разноски в размер на 630 (шестотин и тридесет) лева по сметка на САС .

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС в 15-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_